

Ozsváth Zsuzsa

REGGELIG HÁROMSZOR

Roszsullétig enni inni
végletek rabjának lenni
nem ismervén az arányok
áldásos mérlegtányérait
ma épp úgy szeretni
hogy az ájult böjtnapok
hathatósan megtérüljenek
ha elalszik a demens lélek
és reggelig háromszor megtagadja

Amíg itt fekszem a földön
imára kulcsolt kézzel hogy
kerüljenek el a hangyák
és a megbolydult igyekezet
ne kísértsen döntéshozatal
sem más izgő-mozgó rovarok
legyek meleg bőrön
danolászó szúnyogok
ne harapjon belém darázs
bögöly szerelem
hulljon ki tejfoga minden
szaglászó állatnak búnak vágynak
ne kísértsen ne kísértsen
a szeretés tárgya máma
miként elnyíló virágot
visszajátszott nyarat tavaszig

SZERET

Szeret, de nem folyó, nem virágszirom.
Szeret. Ország, város, fiú, lány
rakja meg a tüzet, aztán elaluszik.
Őrzi éjjel, izzik a bálvány,
mint az otthagyt kő, körbeáll:
az ország, a város, a fiú, lány
álmát figyel, betakarja testét,
megrakja a tüzet, aztán elaluszik;
mint az otthagyt kő, izzik a bálvány.
Szeret, de nem folyó, nem virágszirom.
Szeret ország várost, fiú lányt,
vagy akit éppen megszeret, őrzi éjjel.
Izzik a bálvány.